

mgvye.com

Nguzim Akchinyel 2011

ရထား  
မောင်ချောနွယ်

တတိယအကြိမ်

mgvye.com

ရထား ရင်ခေါင်းထဲ  
ဘယ်လိုရာသီဥတု ရောက်နေသလဲ  
လူတွေ လူတွေ  
မသိကြချေဘူး။

ရထားအပေါ် ဗိုလ်ကျ ခိုးမိုးပြီး  
ကိုယ်လိုရာခရီးရောက်ဖို့ပဲ  
စိတ်တွေစောနေကြ  
ရထားလာခဲ့ပြီလေ။

ရထား  
မောင်ချောနွယ်



MCN0002  
1,500.00 KS

ပုံနှိပ်ပုတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၆၂၀ ၀၂၇ ၀၃၁၂
ပျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၆၂၀ ၀၃၁ ၀၅၁၂
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးစန်းဦး
ပုံနှိပ်သူ	-	ဒေါ်ဝင်းမာ

ပျက်နှာပုံနှင့်အတွင်းပုံ	-	ငုအိမ်ထက်မြက်
ကွန်ပျူတာဖလင်	-	အီးဂဲလ်
လက်ခွဲဖလင်	-	အေဇက်
စာအုပ်ချုပ်	-	သစ္စာ

၈၀၈

ချောနွယ်၊ မောင်

ရထား /

မောင်ချောနွယ် - ရန်ကုန်၊

စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ တတိယအကြိမ်၊ ၂၀၁၂၊

စာမျက်နှာ ၆၉ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ x ၂၀.၅ စင်တီ

(၁) ရထား

၂၀၁၂ ဩဂုတ်လ၊ ကတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

ရောင်းဈေး ၂၅၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

အဖွင့်စကား	၁
မောင်ချောနွယ်၏ အမှာစာ	၂
လူကြိုက်နည်းတဲ့ကောင်	၅
အထက်တန်းကျတဲ့ရေ	၁၄
အခွန်တော်မဲ့ရာသီဥတု	၂၇
ကြမ်းပိုးများတဲ့အိပ်ရာ	၃၇
ရထား	၅၆

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ ကျော်က ဂျာမန်ကဗျာ  
ဆရာ ဂွဉ်ထယ် ဖွဲ့ဆိုသော ကမ္ဘာ့အဆိုအမင်း အဟောင်း  
ကြီးကိုပဲ ကဗျာဖွဲ့ပါတယ်။ သူနဲ့ မလုံလောက်ဘူး ထင်လို့။

မောင်ချော့နွယ်

မြန်မာပြည်သား ကဗျာဆရာ

# ဖြောင့်ထားသော အချက်အလက်

ဟောသည်  
 တယ်လီဗေးရှင်းခေတ်  
 ကွန်ပျူတာခေတ်  
 အသံထက်မြန်တဲ့ ဂျက်တွေခေတ်  
 ကျည်ဆံရထားခေတ်  
 တိုက်ချင်းပစ်ခိုးတွေခေတ်  
 လသွားယာဉ်တွေခေတ်မှာ  
 ကျွန်တော်တို့ ရင်ခုန်သံတွေဟာ  
 ခြောက်ဖက်သံကြားဖြစ်ရမယ်  
 ကျွန်တော်တို့ ရင်ခုန်သံများနဲ့ ကဗျာဟာ  
 ခြောက်ဖက်သံကြားဖြစ်ရမယ်။

မောင်ချောနွယ်ကို ကိုးကွယ်ဖို့ လုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။  
 ကမ္ဘာ့အိမ်ယာ ကို ရှာဖွေခဲ့တာဖြစ်တယ်။  
 ကမ္ဘာ့လူသားထု အိမ်ယာကို ရှာဖွေခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

[၁]

ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ရွှေသားသံယောဇဉ်ဟာ အဲဒါဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါဟာ  
 ကဗျာပါ။

သစ်တော်ပင်လေးတစ်ပင်ဟာ ကဗျာဆရာဖြစ်နေတယ်လို့ ကျွန်တော်  
 သိခဲ့ပါတယ်။ ပါးစပ်ပြုပြု အပွင့်ဝါဝါတွေ ပိုင်ဆိုင်ပြီး ကြယ်ပွင့်တွေလို သစ်ရွက်  
 တွေပါ ခြံရံနေတဲ့ ဆယ့်နှစ်ရာသီပင်ဟာလည်း ကဗျာဆရာတစ်ယောက်ပါပဲ  
 လို့ ကျွန်တော်သိမြင်ခဲ့ရပါတယ်။ သူက သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို အဲသည်လို ကဗျာဖွဲ့  
 ဆိုထားပြီး နေထိုင်နေတာလို့ ကျွန်တော်သိရှိခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ စကြာပန်းပွင့်

ဖြူဖြူလေးတွေ၊ ညှာတံနီလေးနဲ့ ဆိတ်ဖလူးပန်းကလေးတွေ၊ မျက်တောင်ကော့  
 ကော့ကလေးနဲ့ ခရေပွင့်ကလေးတွေ၊ သူတို့ဘဝလေးတွေကို သူတို့ မွေးကြိုင်လှပ  
 ဖိတ်လက်နေအောင် သူတို့တွေ ဖွဲ့ဆိုနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါတွေဟာ ဖြောင့်ချက်တွေ  
 မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါတွေဟာ ဖြောင့်ထားသော အချက်အလက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။  
 ဟုတ်တယ်။ တကယ်တော့ “ကဗျာ” ဆိုတာ ဖြောင့်ထားသော အချက်အလက်  
 ပါပဲ။ မူလ ပင်ရင်းကိုယ်၌က ဖြောင့်နေသော အချက်အလက်တစ်ခုဖြစ်ပြီး  
 ဖြောင့်ထားသော အချက်အလက်တစ်ခုလို့ ကျွန်တော် ရင်ခုန်ယုံကြည်ခဲ့ပါ  
 တယ်။ ရင်ခုန်သံမြန်နှုန်းမြင့်ခဲ့ပါတယ်။

[၂]

ကဲ . . . ကျွန်တော်တို့ မုန့်ဖုတ်သမားတွေရဲ့ လက်တွေက စလိုက်ကြ  
 ရအောင်။ ဂျုံကိုနယ်စဉ်၊ မုန့်ကို ဖုတ်စဉ်မှာ မုန့်ဖုတ်သမားတွေရဲ့ လက်တွေ  
 သန်မာဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှလည်း ဂျုံကို နူးညံ့အောင်၊ လှပမွှေးကြိုင်အောင်၊  
 အရသာရှိအောင် စွမ်းနိုင်ကြမယ်လေ။ မဟုတ်ဖူးလား။ ကျွန်တော်က မုန့်ဖုတ်  
 သမားတွေရဲ့ လက်တွေကို ကျန်းမာသန်စွမ်း စေချင်လှပါတယ်။ ပိုးကြီးနဲ့ သံမဏိ  
 ကြီးချောင်းတွေပေါ်ရောက် ဂီတသမားရဲ့ လက်တွေကိုလဲ အဲဒီလိုပဲ လှပသန်စွမ်း  
 စေချင်ပါတယ်။ ပန်းချီဆေးရေးမယ့် ပန်းချီဆရာ၊ ပန်းတိမ်ဆရာ၊ ပန်းပုဆရာ၊  
 ကဗျာစာရေးသားသူ ကဗျာဆရာ စတဲ့ အနုပညာ၊ အနုသုခုမ လက်တွေ  
 လှပသန်စွမ်းဖို့ လိုအပ်လှပါတယ်။ အဲသည် အနုသုခုမ လက်တွေထဲမှာ  
 ဆန်းသစ် သွေးသားနဲ့ ဆန်းသစ် အတွေးအခေါ်တွေ ရှင်သန်စီးမျောနေပါစေလို့  
 လည်း ကျွန်တော်က အမြဲတမ်း ဆုတောင်း ပတ္တနာ ပို့သလိုက်ပါတယ်။ အဲသည်  
 လိုနဲ့ ဟောသည် လူ့လောကကြီး အလယ်ခေါင်မှာ မောင်ချောနွယ် ဆန်လာခဲ့ပါ  
 တယ်။

[၃]

ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဘာသာရေးဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်တော့်ရဲ့  
 ဒုတိယဘာသာရေးဟာ ကဗျာအနုပညာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော့်ဘဝ  
 ကျွန်တော့်ခန္ဓာမှာ လာရောက် ခိုင်ကျည်စွဲမြဲနေတဲ့ စိတ်ပျားအုံ၊ ဒါဟာ ကျွန်တော့်  
 ဘဝမှာ လာရောက် တည်ကြည်နေတဲ့ စိတ်သွေးသားနဲ့ ကျွန်တော့်ဘဝနဲ့  
 ကျွန်တော့်ရဲ့ဘဝ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

m g y o e အဲသည်လိုနဲ့ အနော်မာသောင်ကမ်းမှာ၊ ကျွန်တော် ရင်ခုန်ယုံကြည်  
မြှုပ်နှံတဲ့၊ အနုပညာ အနော်မာသောင်ကမ်းမှာ ကျွန်တော့်ဘဝကို မြေကြီးနဲ့  
ရောနှောခဲ့ပါတယ်။ အချိန်တန်ရင်တော့ အရိန္ဒမာလှ ရမှာပါဘဲ။ ဘယ်အပင်၊  
ဘယ်အသီး၊ ဘယ်အရွက်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် တို့ထိလိုက်ရင် ချိုမြိန်သွားပါလိမ့်မယ်။

“အပွမာဒေန၊ သမ္မာဒေထ”

ကိုယ့်ဒဏ်ရာကိုယ်တော့ မမေ့ဖို့ လိုပေလိမ့်မယ်။

[၄]

သန့်ရှင်းသူလမ်းကို ခင်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ သီချင်းသံ ကြားကြပါ  
စေ။ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ကျွန်တော်တို့အားလုံးရဲ့ အိမ်ခေါင်မိုးမှာ ထိုးစိုက်ပါစေ။

[၅]

သူငယ်ချင်းရေ

ကိုဖော်ဝေးရေ

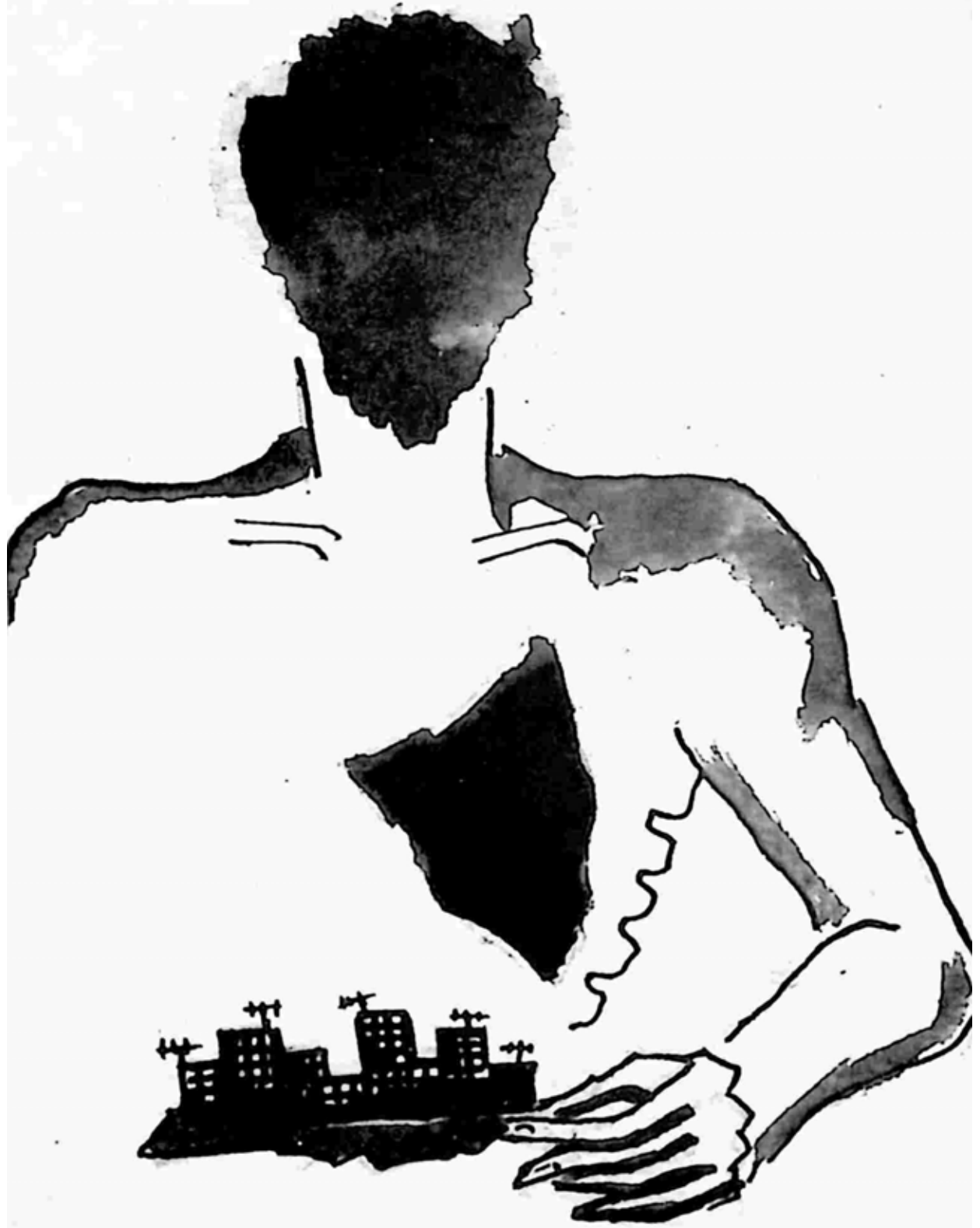
ကျွန်တော်တော့ တစ်လက်မမှ ဆုတ်မပေးနိုင်တော့ပါဘူးဗျာ။

ဟင်္သာကျွန်း

# လူကြိုက်နည်းတဲ့ကောင်

ဈေးထဲမှာ ကိုယ်ထည်ပြည့်ပြည့် အရသာရှိရှိ  
 ရေချိုငါးသလောက်ကြီးက ၁၈ ကျပ်တဲ့။  
 နာမည်လည်းဖျင်း အဆီအသားလည်းဖျင်းတဲ့  
 ငဖျင်းက ၂၈ ကျပ် ဈေးတဲ့။  
 ဒါနဲ့ ဆိုင်ရှင်ကို မေးကြည့်မိတယ်။  
 ဘာဖြစ်လို့များ အရသာလည်းရှိ ကိုယ်ထည်လည်းပြည့်တဲ့  
 ရေချိုငါးသလောက်က ဈေးနည်းနေတာလဲလို့။  
 လူကြိုက်နည်းလို့တဲ့။  
 ငါးဖျင်းကတော့ လူကြိုက်များလို့ ဈေးကြီးတယ်တဲ့။  
 ဟုတ်ကဲ့ မောင်ချောနွယ်ဟာ  
 လူကြိုက်နည်းတဲ့ကောင်။

မိုက်ရိုင်း ထွားကျိုင်းလှချည်ရဲ့  
 မတ်တတ်စာတောင် မဖူမလုံနဲ့ကောင်  
 တုံးလုံးစာ ဝေလာဝေးလို့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ကောင်လေ။



Neuzeitliche Kunst 2011

ဘယ်လိုလဲ ဆိုတော့ကာ  
အင်မတန် သန်းများတဲ့ မိန်းမခေါင်းပေါ်  
သန်းတွေ တရွရွ တစိစိ ပွတက်နေသလိုမျိုးလေ  
ကဗျာတွေက သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ။

အပေါစား ရက်စတောရင့်တွေက  
အလကားရတဲ့ ဆာဒါးဟင်းချိုရည်တွေနဲ့  
သူ့ဘဝကို မတည်ဆောက်လိုဘူးတဲ့။

ဒါပေမယ့် ခက်ရပုံများ  
စားပွဲပေါ်မှာ သည်ဟင်းချိုရည်တစ်ခွက်ပဲ  
ပူပူနွေးနွေး ရှိလေတာ။

နွမ်းပါးတဲ့ အောက်ခြေ လူတန်းစားတွေနဲ့  
ဒူးတင်ပေါင်တင် တစ်တန်းတည်း နေပေမယ့်  
ဘုံဆန်တဲ့ အိမ်သာမျိုးကျ  
သင်းက မကြိုက်ပြန်ဘူးတဲ့။

အရက်ဖြူကို ယဉ်ကျေးမှု မြှင့်သောက်တတ်သေး  
ဇိမ်ခံရကောင်းမှန်း သိတတ်သေး  
အသုံးချ သောက်ရမည်မှန်း သိတတ်သေး  
မူးလာရင် ထကဖို့  
ဘယ်တော့မှ မမေ့တတ်တဲ့ကောင်လေ  
ဘဝမှာ  
သံအမတ်ကလည်း ဖြစ်ခဲ့ချင်သေးသတဲ့။

စကားပြောရာမှာ  
 အထက်တန်းကျအောင်  
 တော်ဝင်အောင် ပြောတတ် ပြောနိုင်ပေမယ့်  
 သူတစ်ဖက်လူကို အမှန်တကယ် ပြောခဲ့တာနဲ့  
 သူပြန်ပြောပြတဲ့အခါ  
 ပိုပြောတတ်တဲ့ ဉာဉ်ကလည်း ရှိသေး။

ပါးတဲ့နေရာမှာ ခြင်ထောင်ဇာထက် ပါးပေမယ့်  
 တကယ့်လက်တွေ့မှာ မကျင့်သုံးဖြစ်လို့  
 လူတွေက ထူတယ်လို့  
 အထင်ခံရမြဲ ကောင်လေ။

တစ်ခါတရံတော့လည်း  
 ဂျစ်ကားပေါ်မှာ  
 ပေါင်သားအလှ ပေါ်လွင်အောင်  
 အချိုးကျကျ ထိုင်တတ်တဲ့  
 အရွယ်ရှိရှိ အရာရှိကတော် တစ်ယောက်လိုလေ  
 အဲသည့် ကဗျာဆရာဆိုတဲ့ကောင်ဟာ  
 နေထိုင်တတ်သေးတယ်။

သူ့သွေးကြောထဲမှာ ဂြိုဟ်တွေ  
 ကဗျာဆိုတဲ့ ပါပဂြိုဟ်တွေ  
 စူးဝင်စီးဝင်လို့  
 မောင်ချောနွယ် ဆိုတဲ့ကောင်ဟာ  
 ကမ္ဘာပတ် လမ်းကြောင်းထဲမှာ နေတာလို့  
 ကြက်ရင်အုပ်လောက်သာရှိတဲ့ သူ့ရင်အုံကို  
 ကော့ကော့ပြတတ်သေး။

သွေးစိမ်း တစ်ပေါက်ပေါက်နဲ့  
 တည်ဆောက်ခဲ့ရတဲ့ သူ့ဘဝခရီး  
 ဂီယာကုန် လီဗာကုန်မောင်းနှင်ခဲ့  
 သူ့ဘဝကို သားရေတစ်ပြားစာယူ  
 ခင်းကျင်းကြည့်လိုက်ရင်  
 မြို့တစ်မြို့ တည်နိုင်တယ်  
 မြစ်တစ်မြစ် စီးဆင်းသွားနိုင်ပေရဲ့။

ဒီကောင်က အသည်းက ခပ်ငယ်ငယ်ရယ်လို့  
 သူ့မွေးသမိခင်က ခဏခဏ  
 လူကြားထဲ ပြောခံရတဲ့ကောင်ပေါ့  
 ဘဝကို ရင်ခုန်သလို အရင်းအတိုင်းနေခဲ့။

နာကျင်တဲ့အခါ မအော်ဘဲ  
 ပျော်ရွှင်တဲ့အခါ ရယ်မောဖို့ နောက်မကျခဲ့ဘူး  
 သူ့အတိဒုက္ခကို တစ်ဖက်လူက  
 သိရှိလက်ခံပေးမယ့်  
 သူက သူ့ဒုက္ခအပေါ်  
 ကိုယ်ဖော့ဖော့ နေတတ်လွန်းလို့  
 တစ်ဝက်ကူညီစာနာမှုသာ ရရှိခဲ့သူပေါ့။

ကုသိုလ်ကံ လိုက်ပုံကလည်း  
 ပါးစပ်နဲ့ ကူညီပြီး လက်မပါတဲ့ မိတ်ဆွေ  
 ပေါ်ပြည့်လှတဲ့ကောင်ပေပဲ။

ခုံးထ ကမ္ဘာမြေကြီး  
 အခိုးအငွေ သစ်ကိုင်းနဲ့  
 အဲသည်သစ်ကိုင်းပေါ်က ယောင်ကိုင်းပြည်တည်နာ  
 မြစ်နဲ့ကမ္ဘာဦးကို တူးဆွလာတဲ့လက်  
 အမှန်တရားကတော့ လူတွေလိုပါပဲ  
 အောင်စ နည်းနည်းရယ်ပါ  
 သာမန်လူနဲ့ မတူတဲ့အရာဆိုလို့  
 ဒါတွေပဲ သူ့မှာ ရှိရဲ့။



၂၀၁၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့

ကျန်တာတွေကတော့  
 သာမန်လူတွေ ဆောင်ကြဉ်းနိုင်တဲ့စွမ်းရည်  
 သူ့မှာ ခပ်နည်းနည်းရယ်  
 ဥပမာ  
 မြို့မျက်နှာဖုံး သူဌေးမဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး  
 အရာရှိ မဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူးပေါ့။

တစ်ခုခုကိုမြင်ရင်  
 သွားရေတများများနဲ့ ဖြစ်တာမျိုးကို  
 သိပ်ရွံ့ရှာတဲ့ကောင်  
 ငယ်ငယ်က ဟိုဝါဒသည်ဝါဒတွေကို နည်းနည်းမြည်းစမ်းဖူး။

ခုတော့  
 မင်္ဂလာတရားနဲ့ အညီလေ  
 ငါးအပုတ်စားရပေမယ့်  
 ဗြဟ္မစိုရ်တရား လက်ကိုင်ထားလို့  
 ဘယ်သူတွေများ ငါးပုပ်စားရလို့  
 ဗြဟ္မစိုရ်တရား လက်ကိုင်ထားနိုင်ခဲ့လို့လည်း။

အဆုတ်မကောင်း  
 အသက်ရှူပြန်တွေက မကောင်းလှပေမယ့်  
 မြေအောင်းနှစ်ချို့ဝိုင်ကောင်းကို ကြိုက်သေး  
 ဗာဂျီနီးယားကောင်းတဲ့ စီးကရက်ကို ကြိုက်သေး  
 အရက်ကလေးထွေထွေနဲ့ သူ့မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေအပေါ်  
 သူ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ပုံက မယားတစ်ယောက်လိုလေ။

ဘာသာစကားအမျိုးမျိုး ပြောင်းမပြောတတ်လို့  
 ဖိနပ်အမျိုးမျိုး ပြောင်းမစီးတတ်လို့  
 ခဏခဏ အပြစ်တင်ခံရတဲ့ကောင်ပေါ့  
 ကိုယ့်သားအရွယ် ညီအရွယ်ကောင်တွေက  
 လိမ်တာညာတာကို လိမ်တာမှန်းသိသိနဲ့ ခံပြီး  
 သာယာနေတတ်တဲ့ ကောင်လေ။

အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းတွေအပေါ်  
 လင်ကိုလုပ်ကျွေးတဲ့ မယားကောင်းလို ပေါင်းခဲ့ပေမယ့်  
 နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်လုံးလုံး  
 သူ့ဘဝ သူ့ခန္ဓာအပေါ်ကျ မကောင်းခဲ့တဲ့သူလေ  
 မလည်မဝယ်နဲ့ အနေအထိုင်မတတ်ဘူးလို့  
 ရင်ဘတ်ဆွဲကြိုးနဲ့ ကောင်တွေရဲ့ အဝေဖန်ခဲ့ရလှပေါ့။

သူ့ကံလိုက်ပုံကလည်း  
 လူပါမက နတ်ပါမှန်းအောင် ပြောတတ်တဲ့  
 ပါးစပ်ကြီးနဲ့ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ခဲ့ရသေး  
 အဲသည်ပါးစပ်ကြီးရဲ့ စကားပင်လယ်မှာ  
 အသက်လေးဆယ်နား ကပ်နေတာတောင်  
 အနေအထိုင် မတတ်သေးဘူးလို့  
 ရေနစ်နစ် နေရသေး။

တကယ်တော့  
 ဒါ သူ့မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်းပါ  
 သူ့နှူးညှံသိမ်မွေ့မှုပါ  
 သူ့ယဉ်ကျေးတဲ့ သွေးကြောပါ  
 နတ်ဆိုးတို့ပါးစပ်မှာ  
 ပလပ်ခဲ့ရတဲ့  
 သူ့ကိုယ်ပိုင် အတွင်းသားပါ။

ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၁) ၁၉၈၉

### အထက်တန်းကျတဲ့ရေ

အနုပညာ နွေဦးပေါက်ရာသီကို မညာချင်ဘူး။  
 လှိုင်းပုတ်ခတ်ခံ ကျောက်ဆောင်ကို မညာချင်ဘူး။  
 အဆုတ်ရဲ့ အလုပ်ကို မညာချင်ဘူး။  
 သစ်သီးတစ်လုံးသီးတိုင်း သင်တို့အတွက်ဖြစ်တယ်။  
 ပန်းတစ်ပွင့်ပွင့်တိုင်း သင်တို့အတွက်ဖြစ်တယ်။

အချစ်ရေ  
 ညစ်ညမ်းတဲ့ လမ်းမများနဲ့  
 ငါ့ရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက်  
 လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်သာ  
 သစ္စာရှိခဲ့ပါစေတော့  
 ဆဟာရကို  
 အာဟာရလို့ထင်တယ်။



[၁]

အဲသည်လိုနဲ့  
မပျော်ရွှင်တဲ့ ကော်ဖီတစ်ခွက်အတွက်  
လက်ဆောင်တွေ ပေးခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
အချစ်ရေး အဆင်မပြေတဲ့  
အခန်းထဲက ကြေးမီးခြစ်ကြီးအတွက်လည်း  
သစ်သီးအချို့တွေ ယူဆောင်ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
ရူးသွပ်နေတဲ့ နွေဦးလေအတွက်လည်း  
အိပ်မက်လှလှတစ်စုံ  
လုံခြုံစွာ ပေးပို့လိုက်ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
ခရီးထွက်သွားတဲ့  
စီးကရက်များနဲ့လည်း  
စာအမြန် ဆက်သွယ်ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
လေကရွေ့ချသွားတဲ့  
မသေချာမှုတွေအတွက်  
သီချင်းလက်ဆောင်ပို့ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
နှင်းမရှိတဲ့ ဆောင်းအတွက်လည်း  
ကောင်းကင်တစ်ခု ပေးခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
ဘဝအတွက်  
လေဗေဒ အချက်အလက်တွေလည်း  
ဆက်လက်စုဆောင်းခဲ့ပြီ။

မေမေရေ  
မြစ်တွေကို ကျွန်တော်စီးခဲ့ပေါ့။

[၂]

အသက်အပိုင်းအခြားတွေလည်း  
နက်ရှိုင်းသွားခဲ့ပြီ။

အပူ အအေး လေ မိုး  
အခိုး အငွေ့ အရွေ့  
အတွေ့အကြုံ အမှုအဖွား  
အားလုံးကို စားသုံးခဲ့ဖူး  
ရူးသွပ်စွာ ခူးဆွတ်ခဲ့ဖူး  
နှူးညွတ်စွာလည်း စွန့်လွှတ်ခဲ့ဖူးပြီ။

ရန်အထွေထွေကြောင့်  
ဌာန်ကြွေခဲ့ပြီ  
ရန်အပေါင်းကြောင့်  
ဉာဏ်ပိုကောင်းခဲ့ပြီ။

ဘေးဥပါဒ် အထွေထွေကြောင့်  
အသက်ဓာတ်လည်း  
ပိုမို လတ်ဆတ်ခဲ့ပြီ။

လူဆိုတာ လူဓာတ်လိုအပ်တာပဲ  
 အရှုံးအမြတ်  
 အမှန်းနဲ့ မေတ္တာဓာတ်  
 အဖိုဓာတ် အမဓာတ်  
 လူတွေမှာ  
 ပင်ကိုအရပင် လိုအပ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား  
 ကျောကဒဏ်ရာကို  
 လောကတံထွာလို့ စွဲမှတ်  
 စာတစ်အုပ်လို  
 အသာထုတ် ဖတ်သွားရုံပါပဲလေ။

အဲသည်လိုနဲ့  
 ရေချိုးချင်တဲ့ မိုးဥတုအတွက်  
 ရုပ်ရှင်လက်မှတ် တစ်စောင်ပေးခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
 ကော်ဖီမသောက်တတ်တဲ့  
 ကြောက်ရွံ့မှုများအတွက်လည်း  
 ဘရန်ဒီတစ်ခွက် ဝယ်ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
 ချစ်သူရဲ့အနမ်းတွေဖို့  
 လမ်းဖောက် ပေးခဲ့ပြီ။

ရထား

အဲသည်လိုနဲ့  
ဒဏ်ရာရခဲ့တဲ့  
ကန္တာရနှစ်များနဲ့လည်း  
သစ္စာထားခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
အမှန်တရားကိုလည်း  
ထမင်းစား ဖိတ်ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
နေကြာပွင့်တွေကိုလည်း  
နေသာခွင့် ပေးလိုက်ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
အဆိပ်နဲ့ မိတ်ဖွဲ့ခဲ့တဲ့  
အိပ်မက်တွေကိုလည်း  
ဘိလပ်ရည် တိုက်ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
လူနယ်ပယ်ရဲ့  
အနည်အနှစ်များအတွက်လည်း  
အထည်အသစ်အဆန်းတွေ  
လက်ကမ်းခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
လွတ်လပ်ရေးကဗျာအတွက်  
မြေကွက်တစ်ကွက် ထွန်ယက်ပြီးခဲ့ပြီ။

ရန်သူမဲ့ ဘဝမှာလည်း  
ငါကျွန်တော် မပျော်တတ်တော့ပါ။  
ချစ်သူမဲ့ ဘဝမှာလည်း  
ငါကျွန်တော် မနေတတ်တော့ပါ။  
ပိုလျှံသောရေ  
ပရိတိန်အစအနအလေအလွင့်  
စံလွန်ဖိအား အဆင့်ဆင့်ဖြင့်  
ငါ့အသက်ရှူပွင့်များ  
ကောင်းမွန် ခိုင်မာစွာပင်  
ရင်မောခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
လူ့ဘဝကို ယုဇနပင်လေးမှာ အသာချိတ်

ဒူးယားတစ်လိပ်နဲ့လည်း  
အိပ်ပျော်တတ်ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
ဘဝရဲ့ဝန်ဆောင်အား  
လောကကြီးကို  
ဥယျာဉ်အသွင် တင်ဆောင်သွားနိုင်ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
အလို မပြည့်မှုကို  
ငါ အလိုရှိခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
နာကျင်မှုတွေလည်း အရသာဖြစ်ခဲ့ပေါ့။

အချစ်ရေ  
ကန်ရေကို ငုံ့ကိုင်းနေတဲ့  
ကံ့ကော်ကိုင်းတစ်ကိုင်းလို နေတတ်ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
ချိုပေါ့ကျ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်လို  
အသက်ရှင်တတ်ခဲ့ပြီ။

အဲသည်လိုနဲ့  
ဘဝရဲ့ဒဏ်ခံအား  
ဂုဏ်သတ္တိတွေ မြင့်မားခဲ့ပြီ။